

ЗИМЕНЪ ПОЗДРАВЪ

Сякашъ нѣкой съ гжсто сито
надъ селата брашно сѣй.
Вредомъ всичко е покрито,
вредъ земята се бѣлѣй.

На мегдана и на двора
все безспиръ вали, вали.
И насреща всички хора
идатъ съ рунтави бради.

Чудни, ледени вретена
пакъ висятъ надъ всѣки прагъ.
Всѣка къща премѣнена
грѣй подъ пухкавия снѣгъ.

А коминитѣ все пушатъ,
като съ нѣкакви лули,
сякашъ старци мирно слушатъ,
какъ снѣгътъ вали, вали.

Григоръ Угаровъ

